

[Hans Nielsen.]

Land burde være de første til at erkende dette og medvirke til en Ændring i de bestaaende Forhold.

Man maa beklage, at ogsaa de fleste af Industriens Arbejdsgivere viser en sørgelig Mangel paa Forstaaelse af dette Spørgsmaal. Den moderne Teknik har givet Arbejdsgiverne store Fordele. Produktiviteten er vokset, hver Gang man kastede en Snes Arbejdere paa Gaden og satte en ny Maskine i deres Sted. Arbejdsgiverne tog hele Fordelen derved og overlod det øvrige Samfund og de overflødiggjorte Arbejdere at betale alle Omkostninger. Regeringen har fremsat Forslag om Forkortelse af Arbejdstiden, og Fagforeningerne har søgt Forhandling om samme Spørgsmaal, men hidtil er de pure afvist af Arbejdsgiverne, til Trods for at disse ser, hvorledes de arbejdsløses Underhold bevirker høje Skatter, Formindskelse af Købekraften og navnløs Lidelse for Tusinder, der gerne vil arbejde, men ikke kan faa Arbejde. Det er bydende nødvendigt, at Rigsdagen i denne Samling tager hele dette Problem op og finder en Løsning, der kan faa alvorlig Betydning. Jeg appellerer til Arbejdsgiverne saavel i By som paa Land om nu at yde deres Medvirken. Enhver maa dog kunne forstaa, at alle er bedre tjent med, at en Mand faar 50 Kr. om Ugen ved Arbejde, end at han gennem Skatter faar 20 Kr. i ugentlig Understøttelse. Han kaster jo ikke de 30 Kr. i Kloakken, naar han har faaet dem. Tværtimod kan man være overbevist om, at han anvender disse 30 Kr. til Mad, Klæder, Sko, Husleje o. s. v. og derved bidrager yderligere til Erhvervslivets Fremgang og Trivsel.

Paa det forelagte Finanslovsforslag findes en Udgift paa 89 Mill. Kr. paa § 26. Heraf gaar 31 Mill. Kr. til Afdrag paa Statsgælden. Af de resterende 58 Mill. Kr. gaar langt den overvejende Del til offentlige Arbejder, saa det maa erkendes, at Regeringen, saa langt Finanserne tillader det, søger at afhjælpe Arbejdsløsheden. Men det er ikke muligt for Staten at give Beskæftigelse til alle 80 000, som nu er uden Arbejde, og hvoraf dog heldigvis den allerstørste Part gerne vilde arbejde straks i denne Time.

Jeg skal nu gøre nogle Bemærkninger til Statsregnskabet og det forelagte Finanslovsforslag. Saavel den konservative Presse

som Venstres Presse har anstrengt sig overmenneskeligt for at fremstille, baade Regnskab og Budget som Bevis paa, at vi under det nuværende Styre kører Landet ad Hedehusene til finansielt set, ja, det ærværdige Blad „Fyns Tidende“ har endog forklaret sine Læsere, at den højtærede Finansminister har sat Verdensrekord i Underskud. Men deri tager Bladet meget fejl, hvad jeg senere skal vende tilbage til. Men er det nu egentlig forsvarligt af rent partipolitiske Grunde at give et saa grundfalsk Billede af Statens Finanser, som det kommer til Orde i den Artikel i „Fyns Tidende“ og andre Blade? Man kan sige, at Finansministeren i disse svære Kriseaar har haft ekstraordinært store Udgifter saavel til Landbruget som til de arbejdsløse og Kommunerne, og at han som Følge deraf har maattet ty til betydelige Forstrækninger fra Nationalbanken. Man kan ogsaa paastaa, at Skatterne er høje. Noget skal jo en Opposition leve paa. Men Skatterne her i Landet er langt fra højere end i en Række andre Lande, og Overtrækket i Nationalbanken er slet ikke Bevis paa, at man misregerer Statsfinanserne. Den højtærede Finansminister har herom sagt de Ord, som ingen oppositionel Taler eller Blad vil kunne bestride. Ministeren pegede paa, at den nuværende Regering i de sidste 5 Aar med deres enestaaende og voldsomme Krisetilstand dog har et Overskud paa 29 Mill. Kr. for alle 5 Aar. De 4 Aar har givet et Overskud paa 45 Mill. Kr. og det sidste altsaa et Underskud paa 16 Mill. Kr. Naar man nu fuldstændig hysterisk bebuder Statens totale Ruin, der bringer hele Samfundet paa Fattiggården, er det kun at betegne som en i høj Grad samfundsskadelig Handling, og naar Venstres Sekretariat eller Presse samt det ærede Medlem Hr. Christmas Møller giver det Udseende af, at deres Overtagelse af Statskassen er nødvendig, hvis vi skal reddes fra Fortabelse, siger jeg: lad os holde op med Skaberiet et Øjeblik! Ganske vist ved vi ikke sikkert, hvorledes de Herrer Christmas Møller og Krag vilde udfolde sig, hvis de kunde overtage Magten — og enes om at ene overtage Magten — her i Landet, men vi kan et Øjeblik se paa, hvorledes de to Partier plejede Finanserne, da de havde Lejlighed dertil og havde Magten.